La Tg. Mureş, sportul de performanţă cunoaşte un puternic reviriment

Am găsit frumosul oraş de pe Mureş mai plăcut decît oricînd. O dimineaţă însorită făcea ca pitorescul, înlănţuirea dintre vechi şi nou, curăţenia, verdele crud al coroanelor copacilor şi al peluzelor de iarbă să iasă şi mai mult în evidenţă, toate dînd un aer vesel, prosper. Vrînd parcă să completeze această atmosferă, un meci de volei, ce se disputa pe complexul Voinţa făcea ca încurajările să se audă pînă în stradă, iar la sfîrşitul lui aplauzele furtunoase au atras la teren chiar şi pe cei mai puţin obişnuiţi ai sportului pentru a felicita echipa masculină Voinţa Tg. Mureş, învingătoare într-un joc de calificare în divizia B. Un succes modest, dacă este privit singular. Ştiind, însă, că se adaugă unui întreg şirag de victorii obţinute de sportivii mureşeni în ultima vreme el capătă o altă valoare şi întăreşte convingerea că aici nu se mai bate pasul pe loc (aşa cum s-a făcut, din păcate, mulţi ani în şir), că, în sfîrşit, vechea şi puternica tradiţie nu mai este considerată singurul factor hotărîtor al progresului. La Tg. Mureş, oraşul cîndva celebru prin... celebrităţile sale (internaţionalii Füllöp — la baschet, polo şi hochei, Ferencz — baschet şi polo, Deak — baschet şi polo, Elek, Koos, Marosi, Kadar — baschet, Daroczi şi Simon — polo, fraţii Incze — la hochei şi fotbal etc.), s-a produs mult doritul şi mult aşteptatul reviriment.

DIN NOU ÎN „A"

Anul trecut, lumea sportivă din Tg. Mureş era tare întristată. Şi, pe bună dreptate. Reprezentantele oraşului, într-un sport iubit de localnici şi care făcuse cîndva faima oraşului — baschetul — retrogradaseră din divizia A. Ca urmare a lipsei de colaborare între forurile care ar fi trebuit să fie interesate, formaţia masculină Comerţul şi cea feminină Mureşul urmau să joace în „B". A fost, putem spune, un cutremur pe care l-au simţit în primul rînd foştii internaţionali, lezaţi în mîndria lor. Au urmat înviorarea loturilor cu elemente tinere (mai puţin pretenţioase şi mai conştiincioase) şi o pregătire ceva mai serioasă şi lucrurile au început să se îndrepte. După numai un sezon, Comerţul şi Mureşul au revenit în „A".

Ceea ce completează acest succes, este şi remarcabila comportare a formaţiilor de juniori şi junioare din Tg. Mureş. Fetele de la Liceul „Bolyai-Farkas" (antrenor prof. Gh. Füllöp) şi băieţii de la Şcoala sportivă (prof. I. Torday) s-au calificat pentru turneul final al diviziei naţionale a şcolarilor şi juniorilor, unde au cucerit medaliile de argint, performanţe care vorbesc de la sine despre calitatea selecţiei şi a muncii de instruire. Se spune, însă, că dacă un talentat junior (Gh. Magoş) nu ar fi fost promovat din echipa liceului la Comerţul, „Bolyai-Farkas" ar fi cucerit primul loc în divizia şcolarilor. Ceea ce este posibil, dar nu trebuie uitat că aportul lui Magoş a fost poate decisiv în revenirea echipei Comerţul în divizia A. Ba chiar credem că ar trebui să dea de gîndit diriguitorilor sportului şcolar din Tg. Mureş care pun uneori mai mult preţ pe performanţele obţinute de formaţiile şcolăreşti şi, ca urmare, se opun transferării elementelor valoroase în rîndurile componenţilor reprezentanţelor oraşului.

ŞI ALTE SUCCESE

Ar fi nedrept şi incomplet să măsurăm revirimentul sportului mureşan doar prin promovarea celor două divizionare în „A". Să nu uităm că, la campionatele naţionale de patinaj viteză, juniorii şi copiii de la clubul Mureşul, antrenaţi de Carol Gall, au cucerit 12 locuri I, 12 locuri II şi 9 locuri III, ceea ce reprezintă succese ieşite din comun. Culmea, baza pregătirii s-a făcut... pe uscat, gheaţa durînd iarna trecută cel mult 30 de zile (ca să nu mai vorbim că ani de-a rîndul ea a lipsit cu desăvîrşire). Nu ar fi util ca experienţa antrenorului Carol Gall să fie împărtăşită şi altora dintre cei ce se ocupă de acest sport?

Tot în rîndul succeselor sportului mureşan poate fi trecută şi activitatea studenţilor de la I.M.F. Şeful catedrei de educaţie fizică, prof. A. Kakucs (de altfel, un vechi şi pasionat îndrumător al sportului local) împreună cu colegii săi nu pridideşte să organizeze cît mai bine numeroase competiţii inter-ani şi inter-facultăţi. Complexul de la I.M.F. este asaltat zilnic de sute de studenţi care împletesc armonios orele de studiu cu cele de dezvoltare fizică. Ce păcat, însă, că un nucleu atît de puternic, dotat cu cea mai bună bază sportivă a oraşului, nu este capabil să ajute în mai mare măsură activitatea de performanţă a sportului mureşan...

În sfîrşit, nu putem să nu amintim de saltul natatiei mureşene. Covaci, Benedek şi Nagy constituie un trio de mare valoare, capabil să doboare recorduri şi să cucerească titluri de campioni naţionali. Avem convingerea că, urmînd exemplul acestora, alţi tineri vor păşi cu hotărîre pe treptele măiestriei. Hărnicia şi experienţa antrenorului Totpal Iosif sînt o chezăşie a viitoarelor succese. Cît priveşte polo-ul, şi el cîndva fruntaş în ţara noastră, continuă să se zbată în anonimat. Din păcate...

DE CE NU ŞI CANOTAJ?

Punem întrebarea, deoarece puţine sînt oraşele din ţară care au condiţiile oferite de Tg. Mureş. Pe Mureş, la baza Liceului „Bolyai-Farkas", există un spaţios hangar capabil să adăpostească 80 de schifuri. Deocamdată, pentru început sînt disponibile 25 de ambarcaţiuni, dintre care 15 gata să fie folosite pentru concurs. Deci, bază materială există, ba chiar şi sprijinul însufleţit al multor părinţi ai elevilor, care au contribuit efectiv la construirea bazei. În plus, poate chiar element esenţial, în Tg. Mureş se află două personalităţi marcante ale canotajului româneşc: Francisc Cerhati şi Georgeta Füllöp. Un antrenor emerit şi o fostă campioană a căror valoare ar putea fi exploatată în folosul tineretului mureşan.

CONCENTRAREA FORŢELOR, CONDIŢIE ESENŢIALĂ

Am înregistrat cu multă satisfacţie succesele obţinute de sportul mureşan, mai bine zis de unele ramuri ale lui. Faptul este îmbucurător, mai ales că rezultatele se răsfrîng şi asupra unor loturi naţionale, cum sînt cele de înot şi atletism care au în Covaci, Nagy, Benedek (înot), Dosa şi Biro (atletism) elemente de certă valoare. Se pune, însă, întrebarea: nu ar fi posibilă o mai judicioasă repartizare a forţelor sportive mureşene? În localitate există, e drept, un club sportiv orăşenesc: Mureşul. În afara lui mai funcţionează unităţile sportive Voinţa, Comerţul, Liceul „Bolyai-Farkas", Şcoala sportivă I.M.F. şi Institutul Pedagogic. Făcînd o succintă statistică, vom constata că forţele de care dispun mureşenii sînt foarte dispersate, ceea ce, normal, le diminuează simţitor din posibilităţile de obţinere a unor performanţe superioare. Cauza este aceeaşi observată şi în alte oraşe: dorinţa fiecărui club sau a fiecărei asociaţii de a obţine rezultate bune, la un anumit nivel, de obicei mediocru. Ce s-ar întîmpla, însă, dacă cei interesaţi ca oraşul Tg. Mureş să fie reprezentat la cel mai înalt nivel şi-ar impune punctul de vedere în faţa celor aflaţi în goană după succese mărunte şi efemere? Răspunsul nu este greu de aflat. Rămîne doar ca cei ce se mai agaţă de performanţe obscure să vadă ceva mai departe. Iar atunci cînd vor reuşi acest lucru, se vor mîndri şi ei cu succesele ce vor fi realizate de adevăratele reprezentante ale oraşului, unităţi complexe la care să contribuie toţi factorii interesaţi, direct sau numai indirect.

D. STANCULESCU

TELEcronica

Transmisiile de pe arena „Venus", în '69

Vineri după-amiază, Ţopescu m-a adus pe meleagurile copilăriei, cînd nu eram Belphegor, ci Humis. Eh, ce viaţă! N-aveam bani să intru pe Venus, n-aveam (încă de pe atunci) vocaţie să mă rog şi să mă căciulesc la poartă şi mă instalam pe lîngă şmecheri mai mari, ocupanţi mult mai îndreptăţiţi decît mine la găurile gardului. Aceştia ne povesteau meciul văzut prin vizor şi eram mulţumiţi. Aveam o generaţie de crainici la gard cum nu apar două într-un secol. Nu ştiu pe unde s-a pierdut. Şi mai erau crainicii din pom care se interferau cu cei de jos, încît aveam, de obicei, două transmisii şi puteam face o medie. Crainicii din pom, privilegiaţi ai soartei, erau şi ei buni dar, cum se întîmplă, nu atît de buni ca acei care se chinuiau pe sol. Crainicii din pom, nu ştiu de ce, nu s-au pierdut. Mai avem şi azi crainici în pom... Vineri, ca să revin, Ţopescu a spus din capul locului, cu acea plăcere autoironică dezvoltată foarte bine zi de zi, că ne va transmite atletismul balcanic ascultînd la cască în studio, comentariul confratelui bulgar, „limbă" pe care n-o stăpîneşte perfect, dar a cărei numărătoare pînă la 10 o cunoaşte... Urma, deci, ca amicul bulgar să ne spună ce se întîmplă pe stadion, iar Ţopescu să ne traducă ce spunea bulgarul. Eram ca pe Venus, copil la vizorul gardului. O să-mi spuneţi că aici aveam televizor, eram băiat mare şi posedam imagine, care imagine spunea totul. Ei bine, nu — imaginea nu spunea totul, ea vorbea greu, deseori mormăia, alteori murmura, şi mai ales lipseau cifrele, fără de care atletismul cade în „poezie", în ceea ce băieţii duri şi simpatici numesc liru-liru. Or, „camerele" nu aveau cronometrele lor şi nici nu căutau repede cifrele, tabelele şi ceasurile de pe stadion. Încît, în lipsă de imagine elocventă, aveam nevoie de un cineva care să ne spună prin viu grai ce se întîmplă. Operaţia aceasta se făcea, într-adevăr, după ureche — Ţopescu ne e martor. Intram în posesia unor informaţii stupefiante: „nu ştiu dacă Zamfirescu e pe locul trei, comentatorul nu anunţă nimic...", „sînt convins că nu greşesc, acesta e Caraiosifoglu...", „cred că pe locul doi a venit Neamţu...", „cred, mi se pare, nu sînt sigur, să mai vedem...". Toate acestea, într-o transmisie de la cîteva sute de kilometri, în secolul 20, cînd ştim precis ce mănîncă oamenii pe Lună!

Serios vorbind — vina nu e a lui Ţopescu. El era copil, ca şi noi. Dar vine o vreme cînd a fi copil e foarte antipatic. Înţeleg cu greu că nu s-a putut trimite teleom pînă în Mexico. Dar nici pînă la Sofia? Bănuiesc că sînt cîteva persoane convinse şi încîntate că se poate face foarte bine televiziune sportivă din studio, la cască, la gard, din pom, ca pe Venus, în 1938. Trebuie să li se spună — cu blîndeţe, cu fermitate, cu tot respectul pentru problema economiilor — că nu se poate şi că pierdem mai mult decît economisim! La Stuttgart, cînd cineva a mărturisit unor confraţi cehi şi iugoslavi că noi transmitem din studio meciul Europa — America, oamenii aceia s-au uitat la el ca la un marţian.

Acestea fiind zise, să adaug că duminică fotbalul cu Videriu — regizor, cu Şvabi şi Păsat la aparate şi Eftimie Ionescu (cu „tirul" încă nereglat, după o pauză prea lungă), ne-a dat o altă viaţă. Să fie într-un ceas bun?

BELPHEGOR

Pescarii sportivi — la două campionate mondiale

În ultimele săptămîni cei mai buni pescari sportivi români s-au aflat în febra pregătirilor în vederea celor două mari competiţii, la care vor fi prezenţi cei mai buni pescuitori din lume, campionatele mondiale. Pescarii selecţionaţi la proba staţionară s-au antrenat pe diferite rîuri prinzînd sute şi sute de peşti, iar lansetiştii pe gazonul verde al stadioanelor, aruncînd cît mai departe şi mai precis mica bilă de metal legată de firul de nylon.

Vom sublinia că, în ultimii ani, pescarii noştri au obţinut unele rezultate internaţionale bune, care i-au situat printre protagoniştii „mondialelor". Astfel, echipa reprezentativă de pescuit staţionar a cucerit un titlu mondial (în 1965), iar la ediţia de anul trecut a competiţiei s-a clasat pe locul II, iar la individual, pescarul bucureştean, *Ion Pană* a cucerit medalia de argint. Tot la staţionar, sportivii români au repurtat o dublă victorie la cea de a IV-a ediţie a concursului internaţional *„Cupa prieteniei"* (Schwedt — R.D.G. 1969), cîştigînd întrecerea atît pe echipe, cît şi la individual prin *Gheorghe Timoleon*.

La mondialele de lansetă, succesele au fost mai puţin spectaculoase. Totuşi în panoplia de trofee pescăreşti a A.G.V.P.S. putem vedea cîteva medalii cucerite de lansetiştii români: 2 de bronz (cîştigate la C.M. din Iugoslavia în 1962) şi una de argint (la C.M. din R.D.G. 1968).

Cele două campionate mondiale din acest an au loc în R.F. a Germaniei: între 4—6 septembrie la Kiel, C.M. de lansetă, iar la 7 septembrie, la Bad Oldeslohe, pe rîul Trawe, cel de pescuit staţionar. Echipele româneşti, care participă la aceste importante confruntări, sînt alcătuite din următorii: *Gh. Timoleon, V. Fleşeri, M. Stoenescu, I. Pană* (toţi din Bucureşti), *V. Gorgan* (Giurgiu) pentru proba staţionară, *N. Virlan, V. Tăruş* (Bucureşti), *V. Porjolt* (Cluj) şi *S. Lacko* (Arad) pentru probele de lansetă.

T. RABSAN

„Sportul — unul din factorii care ajută la educarea tineretului"...

...este de părere prof. MIRCEA CUCU, inspector general al Inspectoratului de învăţămînt al Municipiului Bucureşti

— Din procesul de educaţie a elevilor nu lipseşte, cum este şi firesc, preocuparea pentru comportamentul tineretului studios în societate — ne spune profesorul MIRCEA CUCU, în calitatea sa de inspector general al Inspectoratului de învăţămînt al Municipiului Bucureşti.

— Şi atunci, cum vă explicaţi acele manifestări necorespunzătoare ale spectatorilor de pe stadioane, din rîndul cărora fac parte şi elevi?

— *Comportamentul în public, la orice vîrstă, este în cea mai mare măsură rezultatul educaţiei primite, la care, bineînţeles, că se alătură şi influenţa mediului, de cele mai multe ori determinantă.*

— Ne-am adresat dv. pentru că Bucureştiul numără peste 200 000 elevi. Şi întotdeauna, la manifestările sportive de anvergură, cîteva mii dintre spectatori sînt şcolari. Fie că unii dintre ei participă chiar direct la ele, toţi sînt însă martori la unele abateri de la etica cetăţenească. Prin cuvîntul dv. am dori să obţinem o imagine a însuşi ansamblului problemei, privind-o nu numai prin optica prezentului, ci şi prin aceea a viitorului.

— *Orele de educaţie fizică, de activităţi sportive, nu se rezumă azi, în învăţămîntul nostru, numai la îndrumarea exerciţiului fizic propriu-zis, ci şi la formarea unei mentalităţi noi, sănătoase, la şlefuirea virtuţilor morale pe care le desăvîrşeşte conţinutul acestei pedagogii practicate de cele 800 cadre didactice de specialitate, la catedrele de specialitate. Simultan, competiţiile interşcolare întreţin un spirit de emulaţie fundamentat pe lealitatea întrecerii şi recunoaşterea valorii adversarului.*

În acest fel se valorifică şi elemente pentru sportul de performanţă în măsura în care se creează şi se întăreşte continuu o tradiţie sportivă în şcoli, ca un fel de preambul al afirmării de mai tîrziu, la nivelul unor cluburi de performanţă, în arene publice.

— E frumos ceea ce năzuiţi şi, totodată, ceea ce desigur obţineţi, într-o bună măsură. Nu ne-aţi vorbit, însă, despre abaterile disciplinare ale acelor elevi refractari la buna comportare de care trebuie să dea dovadă atunci cînd, aflaţi în tribunele unui stadion, vizionează o întrecere sportivă.

— *Socot că tulburătorii disciplinei în stadioane sînt la fel de vinovaţi ca şi cei ce fac gălăgie într-o sală de conferinţe sau într-una de teatru ori de cinematograf. Oricare ar fi starea de euforie prilejuită de victorie sau, dimpotrivă, indignarea spectatorului, de orice vîrstă, împotriva unei nedrepte decizii a arbitrului, buna cuviinţă, respectul pentru ordinea publică, pentru liniştea vecinilor de bancă trebuie să constituie frîne hotărîte care să tempereze anumite porniri şi să determine o comportare civilizată, mai ales în cazul elevilor, copiii de azi, cetăţeni de mîine ai ţării.*

Eu socot că rolul şcolii trebuie să fie cu atît mai activ, în preocuparea continuă de disciplinare a maselor de tineret, cu cît printre spectatorii stadioanelor se află şi elevi de la cursurile serale, ca şi din învăţămîntul fără frecvenţă — oameni în toată firea, care aparţin încă şi şcolii.

Cred că dezordinile îşi au geneza într-o psihoză de eşec temperamentală şi, în acelaşi timp, într-o gravă carenţă de educaţie.

Se vorbeşte despre educaţie în şcoală, despre educaţie în familie, despre educaţie în societate dar nu se subliniază suficient că educaţia în societate comportă şi modul de manifestare în tramvai, pe stadion — mai ales pe stadion. Socot că nu trebuie să fii cuviincios numai în clasă, în laborator sau în cancelaria directorului şcolii unde eşti elev — şi în schimb să ai impacienţe vehement gesticulate (şi chiar gălăgioase) cînd faci coadă la o librărie pentru a-ţi cumpăra o carte supersolicitată, în zilele de mare afluenţă.

Şcolii, cadrelor didactice, le revin sarcini — statutate de altfel şi de normele pedagogice — în materie de pregătire a modului de comportare a elevilor în mediul public şi nu sînt puţine catedrele de educaţie fizică din şcoli care au programat cicluri de conferinţe educative, întîlniri cu sportivi cunoscuţi ca şi dezbateri colective menite să facă mai ascuţit simţul de răspundere individuală al fiecărui elev.

Marile posibilităţi pe care le are şcoala şi sub raportul educaţiei în public îşi află în sport un mijloc eficient de aplicare a nobilelor principii care, pornind de la elementul atractiv al unei competiţii, să ajungă la faza în care bravura şi lealitatea încununează comportamentul fiecărui tînăr — expresie sinceră a unei mentalităţi sănătoase. Atins acest obiectiv, nici un elev nu va mai participa la manifestări nesportive, ci, dimpotrivă, fiecare va deveni un spectator disciplinat acum, temperat mîine.

Şcoala are în sport un factor de bază în preţiosul şi dificilul proces de formare a caracterelor, de afirmare a celor mai sănătoase virtuţi ale tinerilor de azi, cetăţenii de mîine ai ţării.

★

Desigur, n-ar fi lipsit de interes să cunoaştem şi opiniile factorilor de răspundere din lumea studenţească în problema comportamentului tineretului universitar în public şi la manifestările sportive.

RALUCA VLĂDUŢ

În săptămîna 1—7 sept.

LA CINEMATOGRAFUL TIMPURI NOI DIN CAPITALĂ

un nou program de scurt metraje româneşti

RAPSODIE DOBROGEANĂ

Scenariul: Ion Visu
Regia: Radu Hangu, Vasile Mînăstireanu
Imaginea: L. Mărculescu

PORTRETE ŞI PICTURĂ MILITANTĂ ÎN OPERA LUI GH. M. TATTARESCU

Scenariul şi regia: Gheorghe Horvath
Imaginea: Ilie Cornea

RÎPA ROŞIE

Scenariul: St. Penu, L. Manolache
Regia: Stelian Penu

GAUDEAMUS

Scenariul şi regia: Eugen Popiţă
Imaginea: Ştefan Fischer.

ANUL TRECUT LA BRAŞOV

Film realizat de: Octav Ioniţă, Andrei Plăcsintar, Mircea Sîntimbreanu

ORIZONT ŞTIINŢIFIC NR. 7/1969

O necesitate — concursul de selecţie pentru Balcaniadă

Recent încheiata ediţie a campionatelor naţionale de juniori, unde au luat startul numeroşi tineri care s-au afirmat în diverse perioade nu a oferit selecţionerilor echipelor naţionale pentru Balcaniadă prea multe semne încurajatoare. În cele 4 zile de concurs, cu toată bunăvoinţa, nu am putut nota decît 5 noi candidaturi; cele ale lui Sebastian Cosmescu, Petre Teodorescu, Zeno Opriţescu (ştafetă), Mihai Movanu şi Georgeta Cerbeanu, care şi-au cucerit pe merit cite un paşaport pentru Izmir. Prea puţine nume, însă, pentru a rezolva toate problemele pe care le incumbă participarea la cea dintîi Balcaniadă, unde fiecare ţară va alinia la startul tuturor probelor cîte doi concurenţi.

Iată de ce, mai mult ca oricînd, un veritabil concurs de selecţie în următoarele 3—4 zile se impune cu deosebită necesitate. Federaţia de specialitate a greşit omiţînd acest lucru înaintea precedentelor competiţii internaţionale şi ne-am trezit că singurul element cu şanse serioase pentru o medalie la „europenele" de juniori, Gh. Lupu, a rămas la Bucureşti. Şi tot datorită acestui lucru nu am putut alinia, atît la Varşovia cît şi la Dubrovnik, reprezentativele ideale pentru Cupa Europei. A repeta cu bună ştiinţă această eroare ar fi însă şi mai grav...

După părerea noastră, pentru probele de craul ar trebui din nou verificaţi H. Schier, M. Slavic (la 400 m), Vl. Moraru, Z. Opriţescu, S. Cosmescu, E. Almer şi D. Naghi, iar pentru cele de spate, Z. Giurasa, M. Movanu, T. Şerban, Şt. Benedek şi M. Hohoiu. La delfin (A. Covaci, E. Almer şi I. Miclăuş) şi bras (V. Costa, A. Şoptereanu şi P. Teodorescu) soluţiile pot fi găsite mult mai uşor.

Multe semne de întrebare ridică şi selecţionata feminină, căreia trebuie să i se acorde o atenţie sporită. La ora actuală, candidate cu şanse apar: L. Dan, A. Şterner, C. Balaban, A. Andrei, G. Gonos, G. Şovago (craul), C. Stănescu, A. Georgescu, C. Viţeu, A. Mihăescu, R. Petruică (bras), C. Balaban, A. Andrei, C. Kokay (spate) şi A. Şterner, G. Cerbeanu, N. Ştefănescu, A. Groza (delfin).

— a. v. —

România — Iugoslavia B 3-3 la Dubrovnik

În cel de al treilea meci susţinut în cadrul turneului internaţional de polo de la Dubrovnik, selecţionata României a obţinut un modest rezultat de egalitate, 3—3 (0—0, 1—2, 2—1, 0—0), cu formaţia secundă a Iugoslaviei. Golurile echipei noastre au fost realizate de Rusu, Szabo şi Ţăranu. A aribtrat Angella (Franţa).

Partida decisivă a turneului a opus reprezentativele Iugoslaviei şi Italiei. Gazdele au obţinut o victorie la limită, cu scorul de 6—5 (4—2, 0—2, 2—1, 0—0). Clasamentul final: 1. Iugoslavia, 2. Italia, 3. România, 4. Iugoslavia B.

Sofia, 1962: România domină din nou boxul balcanic

● Şapte „tricolori" medaliaţi cu aur

La întrecerile balcanice din 1962, disputate pe stadionul „Drujba" din Sofia, participarea a fost mai restrînsă. Doar selecţionatele României, Turciei şi Bulgariei şi-au disputat titlurile.

Competiţia a fost dominată şi de data aceasta de sportivii români, care au reuşit să păstreze „Cupa Balcanică". Tînărul Constantin Ciucă, înlocuitorul lui Dobrescu, l-a pus k. o. în ultimul rund pe turcul Alpan, cu o directă bine plasată la cap. Nicolae Puiu nu şi-a dezmînţit faima de puncheur, obligîndu-l pe Ergönül (Turcia) să abandoneze în minutul cinci de luptă, după ce acesta din urmă fusese şi avertizat pentru obstrucţii. Ion Dinu s-a întîlnit tot cu un boxer turc (Akyldiz), pe care l-a dominat net două reprize, cîştigînd la puncte. Avertizat de două ori în repriza secundă, numărat o dată în ultima, turcul Köken a pierdut detaşat meciul cu Mihalic. Căutînd prea mult lovitura decisivă Nicolae Stoenescu a fost învins de tînărul bulgar Radev, iar Virgil Badea, cu toate că a dominat (dar infructuos) a cedat lui Maxim Todorov (Bulgaria). În schimb, Ion Monea boxînd sigur, l-a eliminat pe redutabilul pugilist bulgar Paparizov. Foarte greu s-a descurcat Mihai Nicolau în partida cu turcul Koskunoglu, pe care l-a depăşit de puţin la puncte. Constantin Gheorghiu şi Vasile Mariuţan au evoluat direct în finale.

În ultima reuniune a Balcaniadei s-au calificat, aşadar, 8 pugilişti din ţara noastră. Bulgarul Panaiotov l-a întrecut pe merit pe Ciucă. Puiu, cu un upercut bine plasat l-a pus k. o. în rundul 2 pe Mihail Mitev (Bulgaria); Gheorghiu a făcut o adevărată demonstraţie şi a cîştigat detaşat meciul cu bulgarul Traikov; Dinu l-a învins la puncte pe Pilicev (Bulgaria), disputa caracterizîndu-se prin schimburi dure de lovituri; punctînd eficace, Mihalic l-a învins pe A. Mitev (Bulgaria); Radev — Bulgaria, a obţinut în unanimitate verdictul în faţa turcului Kamcy, iar Todorov a avut cel mai uşor meci al finalei, cîştigînd prin... neprezentarea adversarului; Ion Monea a avut la discreţie meciul cu Topcu (Turcia). „Fulgerat" de două ori în bărbie, pugilistul turc a fost numărat şi abandonat imediat (repriza I) de directorul de luptă; după un meci strîns, în care avantajul a alternat, Nicolau a obţinut în cele din urmă decizia în meciul cu bulgarul Velkov; în sfîrşit, Mariuţan a trecut greu de tînărul Pandov (Bulgaria). Deci, cu 7 campioni balcanici, România a ocupat şi de data aceasta locul I în clasamentul pe naţiuni.

R. C.

Dinamoviada

(Urmare din pag. 1)

ora 10,30: 3 meciuri de polo; *de la ora 16:* finalele probelor de înot.

VINERI, *de la ora 8:* trei meciuri de polo; *de la ora 11,45:* serii la 100 m liber (f), 200 m liber (b), 200 m spate (f), 100 m spate (b), 400 m mixt (f), 100 m bras (b), 4×200 m liber (b) şi 4×100 m liber (f); *de la ora 17:* un meci de polo; *de la ora 19:* finalele probelor de înot.

SÎMBĂTĂ, *de la ora 8:* trei meciuri de polo; *de la ora 11,45:* serii la 400 m liber (b), 200 m delfin (f), 100 m delfin (b), 200 m bras (f), 200 m mixt (b), 800 m liber (f) şi 4×100 m mixt (b); *de la ora 17:* un meci de polo; *de la ora 19:* finalele probelor de înot.

DUMINICĂ, *de la ora 8:* trei meciuri de polo: *de la ora 11,45:* serii la 400 m liber (f), 200 m delfin (b), 100 m delfin (f), 200 m bras (b), 200 m mixt (f), 1 500 m liber şi 4×100 m mixt (f); *de la ora 17:* un meci de polo; *de la ora 19:* finalele probelor de înot.

Călătorul solitar s-a întors din cursă

La 7 iulie am fost martorii unui start ciclist cu totul inedit. Inedit de la rutierul care urma să înconjoare, solitar, România, pe o distanţă antecalculată de 2 500 de km — septuagenarul Alexandru Drăghia — pînă la maşina cu care avea să realizeze temerara cursă — o bicicletă datînd din 1915.

Proaspăt, vivant şi plin de energie, „întinerit cu 20 de ani", musafirul ne-a descris spectaculosul său circuit ale cărui marcaje au fost atestate prin numeroase ştampile ce figurează în jurnalul său de bord.

Plecat din Bucureşti la 7 iulie 1969, pensionarul Drăghia — şofer profesionist timp de 53 de ani „fără nici un accident sau contravenţie", cum se recomandă — a străbătut oraşele Călăraşi, Tulcea, Sulina, Galaţi, Bacău, Piatra Neamţ, Suceava, Cîmpulung Moldovenesc, Bistriţa Năsăud, Cluj, Oradea, Arad, Timişoara, Caransebeş, Turnu Severin, s-a odihnit trei zile în Peşteana de Jiu — locul său de naştere — a atins Tg. Jiu şi a pornit spre casă prin Petroşani, Călan, Sibiu, Făgăraş, Braşov, Valea Prahovei.

Doldora de impresii, *„mai multe decît am acumulat în întreaga viaţă"*, Alexandru Drăghia face o mărturisire patetică: *„Cine nu realizează un asemenea tur, trăieşte degeaba"*. Aduce şi explicaţii: *„De la bordul maşinii nu poţi vedea minunile României decît razant, iar viteza nu-ţi permite să asimilezi şi faptele auxiliare, elemente care au darul să îmbogăţească şi să înalţe sufletul: foşnetul pădurilor, susurul apelor, ciripitul păsărilor, nu poţi inhala ozonul de munte şi parfumul pajiştilor, n-ai ocazia să stai de vorbă, pe-ndelete, cu locuitorii, să le cunoşti obiceiurile şi limba cu particularităţile ei dialectale etc. etc."*.

Abordînd performanţa sa sportivă, conlocutorul relatează: *„Chemările depărtărilor m-au determinat să-mi prelungesc circuitul cu încă 1000 de km, realizînd astfel 3 500 km. Maşina a răspuns excelent, singura avarie pe care a cunoscut-o fiind cinci spiţe. Cît priveşte efectele pe care această excursie rutieră le-a avut asupra sănătăţii şi psihicului meu nu le pot aprecia pentru că sînt, de-a dreptul, incalculabile."*

— Deschis fiind drumul, spuneţi-ne, care vă sînt proiectele de viitor?

— *În anul 1970 voi întreprinde un tur al Europei. Mi-am şi găsit companioni de drum; i-am descoperit în popasul de la Gura Humorului. Au cam aceeaşi vîrstă cu mine.*

Trebuie, desigur, să mai precizăm o dată vîrsta acestor temerari: 74—76 de ani. Şi să completăm, totodată, că lupta cu inerţia, fuga după izvorul dătător de sănătate care este sportul nu poate ţine decît de o viguroasă şi ardentă tinereţe.

Nuşa MUŞCELEANU

Final entuziasmant în „Cupa Voinţa"

(Urmare din pag. 1)

72—1:35, apoi la km 80—3:15! Evident nu mai este vorba de joacă. Moiceanu încearcă o mare lovitură. În acest moment el poartă — teoretic — tricoul galben şi pentru anii lui performanţa este senzaţională. După cîţivă kilometri o ploaie rece, de toamnă, se abate asupra caravanei. Şoseaua devine alunecoasă, eforturile trebuie intensificate. La km 97 diferenţa a crescut la 3:30.

În pluton, Vasile Tudor, enervat de această turnură neaşteptată pe care o ia cursa, se zbate pentru a-i apropia pe fugari. Din cînd în cînd, Ion Cosma II, fără convingere, îi oferă liderului ajutorul său. Restul plutonului stă liniştit. Într-un tîrziu, atunci cînd s-a încredinţat că i-a dovedit convingător purtătorului tricoului galben că singur ar fi fost pierdut, fruntea plutonului se pune pe treabă. Distanţa se micşorează. La intrarea în Titu, bariera depăşită de fugari se lasă în faţa grupului urmăritor. Este un moment de mare tensiune. Blajinul cantonier nu poate însă rezista rugăminţilor disperate ale liderului şi ridică puţin bariera care putea să decidă soarta cursei. La km 121, Moiceanu este obligat să schimbe o roată. Nu cedează, deşi cînd reia cursa plutonul este la mai puţin de 300 m în spatele său. Evadarea este ratată. Plutonul ajuns la 20—30 m în spatele fugarilor îşi permite, însă, să fie cinic. Menţine cîţiva kilometri această distanţă, aşteptînd ca Moiceanu şi Ciobanu să se recunoască învinşi. Dar nu le este dat iniţiatorilor acestei situaţii, care dovedeşte micime sufletească, să jubileze. Cei doi combatanţi de elită nu cedează. Plutonul nu poate aştepta la infinit aşa că face pasul hotăritor. Este km 133 (se opreşte şi ploaia) cînd se produce joncţiunea. Evadarea a fost susţinută de-a lungul a 72 km. Bravo Moiceanu! Bravo Ciobanu!

Cursa nu mai are, apoi, istoric. Plutonul se prezintă la sprint pe Calea Victoriei şi oaspeţii de peste hotare repurtează, prin maghiarul Hirt, prima lor victorie în această cursă.

CLASAMENTE:

Etapa a V-a: Rm. Vîlcea — Bucureşti, 173 km: 1. **I. HIRT (Spartakus Budapesta)** 4h 31:40; 2. C. Ciobanu (Voinţa); 3. H. Schmidt (Stuttgart); 4. St. Cernea (Steaua); 5. I. Traikov (T.S.K.A. Septemvri Sofia); 6. C. Grigore (Dinamo); 7. A. Gyorfi (Mureşul Tg. Mureş); 8. St. Rusen (Metalul) — acelaşi timp.

Clasament general cătărători: 1. ST. CERNEA (Steaua) 15 p; 2. I. Ardeleanu (Steaua) 14 p; 3. V. Selejan (Dinamo) 13 p; 4. Al. Sofronie (Dinamo) 5 p; 6. C. Grigore (Dinamo) 3 p.

Clasament general sprinteri: 1. ST. CERNEA (Steaua) 25 p; 2. Vasile Tudor (Dinamo) 21 p; 3. Vasile Burlacu (Steaua) 15 p; 4. C. Ciobanu (Voinţa) 11 p; 5. D. Nemţeanu (Steaua) 9 p.

Clasament general individual: 1. VASILE TUDOR (Dinamo) 14 h 42:57; 2. Teodor Puterity (Steaua) la 1:29; 3. Constantin Grigore (Dinamo) la 1:32; 4. Vasile Burlacu (Steaua) la 1:53; 5. Nicolae Ciumeti (Dinamo) la 2:16; 6. Gabriel Moiceanu (Dinamo) la 2:26; 7. Ion Ardeleanu (Steaua) la 2:31; 8. Alexandru Sofronie (Dinamo) la 2:36; 9. Mircea Rindaşu (Metalul Plopeni) la 2:46; 10. Francis Gera (Steaua) la 2:59.

Cursa a măsurat 588 km şi a fost acoperită cu o medie orară de 40 km.

Meciul România—Finlanda, un prim test al selecţionatei noastre de tineret

O nouă reprezentativă de tineret îşi face apariţia pe firmamentul boxului nostru. Ea va încerca să reediteze succesele de prestigiu ale vechii echipe, aceea care în ultimii doi ani, a obţinut, după cum se ştie, rezultate prestigioase în „Cupa Europei". Cutov, Silberman, Năstac, Ene, Dobrescu, Alexe şi ceilalţi reputaţi boxeri ai echipei de tineret din anii 1967—1968 au lăsat locul altora mai tineri, predînd acestora o făclie pe care au purtat-o cu demnitate. Este acum rîndul „noului val" să-şi dovedească talentul şi puterea de luptă în viitoarele bătălii care-l aşteaptă.

Actuala formaţie de tineret va primi, vineri, botezul internaţional, pe un ring din Finlanda. Este o echipă alcătuită din cîţiva sportivi care au evoluat deja peste hotare şi care, dacă va avea asigurat un program internaţional adecvat, sîntem convinşi că se va impune în confruntările cu formaţii similare străine.

Deşi disputa are un caracter amical, totuşi, ea prezintă interes, ţinînd seama că va constitui un prim pas în conturarea viitoarei garnituri care va participa în 1970 la campionatele europene de tineret de la Budapesta. Meciurile din Finlanda, privite prin această prismă, înseamnă un prim şi important test. Să sperăm că echipa care va urca vineri şi duminică pe ringurile finlandeze (în următoarea ordine: Boboc, Morariu, Dumitraşcu, Păpălău, Mihalcea, Peteanu, Frînc, Ilie, Silişte, Zelinca) va fi la înălţime.